

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

med, hvad vi drøftede i grundlovsudvalget. Jeg kan kun sige til ministeren, at mit parti er rede til at støtte forslaget gennemførelse og gerne vil bidrage til en hurtig og velvillig behandling i tinget.

Aksel Larsen: Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med den pågældende paragraf i grundloven, og så nytter det jo ikke stort, at vi finder, at denne grundlovsparagraf er uheldigt formuleret, og at vi kunne have foretrukket en anden formulering; for der står nu engang sådan i grundloven, og så må lovforslaget om rigsretten udarbejdes i overensstemmelse hermed. Jeg har derfor ikke noget særligt at sige til det, udover at jeg ganske kan tilslutte mig, hvad der allerede er sagt i ministerens fremsættelsestale, at lovforslaget i sin opbygning og formulering i mange henseender virker noget gammeldags; jeg tror, det ville være en fordel, om ministeren havde fulgt sin oprindelige indskydelse og havde fremsat det i en noget ændret form. Jeg tror ikke, man behøver at tage så meget hensyn til formuleringerne fra 1939, at man absolut skal bibeholde dem her.

Jeg har en anden bemærkning, som det forekommer mig nødvendigt at fremsætte, og det er denne, at jeg ikke tror, rigsretten vil få nogen synderlig betydning, og at der derfor ikke er så stor grund til at tage det så tungt, hvordan lovforslaget nu engang er formuleret, men at vi derimod trænger til en ministeransvarlighedslov, og så længe vi ikke har en ministeransvarlighedslov, bliver rigsrettens betydning endnu mindre, end den ellers ville være. Hvis jeg ikke husker meget fejl, var der i forfatningskommissionen stort set enighed om, at vi burde have en ministeransvarlighedslov; det forekommer mig også, at vi traf aftale med statsministeriet og justitsministeriet om at arbejde med denne sag, men jeg ved ikke, hvordan det er gået siden. Jeg tillader mig at benytte lejligheden til at efterlyse arbejdet med ministeransvarlighedsloven, og jeg tillader mig at spørge justitsministeren, om ikke også han finder, at vi burde have en sådan lov.

Viggo Starcke: Vort parti kan give principiel tilslutning til dette lovforslag, som

er en konsekvens af grundlovens § 59. Betydningen af rigsretten er vel ikke så meget i, at den skal pådømme så og så mange anklager, så og så mange sager, som deri, at den findes.

Af principielle bemærkninger har jeg praktisk talt ingen, da vi deler de principielle betragtninger, som ligger til grund for dette lovforslag, men af bemærkninger om enkeltheder, der bør behandles i udvalget, har jeg nogle ganske få, som jeg vil fremføre nu; da vi ikke kan forvente at få sæde i det udvalg, som eventuelt bliver nedsat.

Jeg vil gerne rette et spørgsmål til den højtærede justitsminister om lovforslagets § 1, stk. 2, der lyder således — jeg beder om tilladelse til at citere denne paragraf —:

„For rigsretten kan kongen med folketingets samtykke lade også andre tiltale for forbrydelser, som han finder særdeles farlige for staten.“

Det spørgsmål, jeg vil rette til den højtærede justitsminister, er, om det ikke ville være naturligt, at man gav en forklaring på eller afgrænsning af det meget omfattende udtryk „også andre“; jeg synes, det er så omfattende, at man næsten føler sig lidt svimmel derved.

Det andet punkt, jeg har en lille bemærkning om, er lovforslagets § 15, hvor man har udeladt bestemmelsen fra 1939 om, at forsvareren skal varetage sin mandants interesser.

Jeg er klar over, at ved bestemmelserne i lovforslagets § 77, som henviser til loven om rettens pleje, dækkes mandantens interesser, idet denne pligt til at varetage mandantens interesser der pålægges forsvareren. Når man imidlertid i det tidligere lovforslag havde disse ord stående, er det mit skøn, at der ingen skade skete ved at lade ordene stå, og at det måske kan opfattes som en afsvækkelse, hvis man løfter dem ud af forslaget.

Med disse ganske få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har fået, og skal knytte enkelte bemærkninger til det, der er fremført af de ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen rejste det spørgsmål, om man til § 2 burde føje en bestemmelse for det tilfælde, at en